

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

שנה ג | גליון לב | לשון-קודש | אח"ק-אמור תשפ"ג לפ"ק

פטרון
מהדר עינים

הודש אייר

מזוה"ר היים צבי

אכעדלענדער הי"ו

לע"נ התנא האלוף רבי שמעון בן יוחאי

ומנו תביר זמות של רבנות מי ישראל התחזקים מדי יום בינונו

בקרובה וטורה תמנו לשינוי להתביר בכל מיני דמיטוב, אמן.

תה בני לבך לו ועיניך

צבה האמרכת

ר' מרדכי יצחק של כל אחד'...

ראשית, ברכת יש"כ על המילים הטובות והמשובחם על הגיליון של פסח. בפרט במה שנוגע למאמר המאיר במדור קילורין לעינים מאת הגה"צ רבי יצחק משה ארלנגר שליט"א, ובדגש מיוחד על הראיון המאלף והמרטיט, עם הרה"ח ר' מרדכי יצחק סאמעט שליט"א על שהייתו הארוכה בין כותלי הכלא, והתאמצותו מעוררת ההשתאות לשמור שם על עיניו. ראיון שהיכה גלים ועורר הדים נרחבים בכל תפוצות ישראל.

לא רק הציבור הרחב הביע את התפעלותו מהמאמר המרתק, אלא אפילו בסביבתו הקרובה של ר' מרדכי יצחק ואף אצל צאצאיו התקבלו חלק הדברים בהשתוממות. הם כבר שמעו מאביהם דברים הרבה על התקופה ההיא, אך חלק גדול מהדברים שנכתבו כעת היה חדש להם. הוא לא נהג לדבר על הנסיגות שלו בכלא, וכאן הוציאו ממנו 'חידושים' עצומים!

ר' מרדכי יצחק בעצמו לא הבין על מה כל הרעש. הוא לא סיפר כלום כי לדעתו אין כאן כלום. הוא לא רואה כאן גדולה מיוחדת, ומה יספר? מאז התחנך על ברכי אבותיו ורבותיו הקדושים הרה"ק השומר אמונים ז"ע והרה"ק מתולדות אהרן ז"ע, ומסבו הגדול הרה"ח ר' שלמה בראנדסארפער (אבי הקנה בושם זצוק"ל).

הוא צועד בעקבותיו, וכפי שהם נשמו בכל הליכותיהם את שמירת העינים, גם אצלו זה דבר פשוט שיהודי בן של מלך מלכי המלכים, צריך כך לנהוג.

אך גם ר' מרדכי יצחק בעצמו התפעל מהראיון עמו בגיליון... במשך השנים האחרונות כבר יצא לו להתראיין לכתבי עת וחוברות-הוצאה-לאור שונים, והד חזק כל כך כפי שקיבל על הראיון בגיליון טרם קיבל עד כה. מארבע כנפות הארץ הוא שומע זמירות על הראיון

המשך בעמוד ג <<<

בן-המלך והסנדלר

על המשנה באבות (פ"ב י"ג) "אל תהי רשע בפני עצמך", מפרש הרמב"ם ז"ל: "אם ידמה האדם עצמו פחות - לא תהיה חמורה בעיניו פחיתות שיעשה". ובספה"ק שם משמואל (יתרו תרע"ה) מרחיב מעט יותר בענין, וכותב בזה"ל: "עיקר החסרון באדם שאינו מכיר מעלת נפשו. שבאם היה מאיר לנגד עיניו מי הוא ומה מעלתו לא היה אפשר לבוא לידי עבירה".

בהמשך דבריו הוא גם מביא את האמרה הידועה "שאמר הרבי הקדוש ר"ב זצלה"ה מפרשיסחא לרבו היהודי הקדוש זצ"ל, ששאלוהו מה שמע חדשות בהיותו בדאנציג, ואמר ששמע אבידת ממון אינו כלום, ואבידת "קוראזש" היא אבידה בכולו", כשנקודת הדברים היא שאדם חייב להכיר במעלתו העצומה הנגזרת מעצם עובדת היותו יהודי בן למלך מלכי המלכים, ודבר זה יהא לו כתרס תמידי בפני הנסיגות.

נסין העצר לואי צ'ארלס, בנו של מלך צרפת לואי 16, היה רק בן 4 כשהקיץ הקץ באחת על שושלת בית המלוכה של צרפת. המהפכה הצרפתית שפרצה במלוא עוזה, הוציאה אותו מביתו החמים והשליכה אותו יחד עם שאר בני משפחתו אל הכלא. כשמלאו לו שמונה שנים הוצא אביו להורג על ידי ההמונים, ובממשלה החדשה לא ידעו כיצד לנהוג עם הנסיך הקטן.

לפי חוקי המדינה הישנים הייתה המלוכה אמורה לעבור אל הירושה, מה שאומר שלואי הקטן היה אמור להיות מוכתר כעת כמלך צרפת. אך לא לשם כך התאמצו ההמונים לבצע מהפכה כה גורלית, מה גם שבשלב מסוים הצליחו ראשי המהפכה לכונן שלטון חדש ולבטל חוקית את מעמד בית המלוכה. אך עדיין גורלו של הנסיך הקטן הסב כאב ראש לא קטן לראשי המהפכה.

מחד הם לא רצו להתנקש בחייו של ילד צעיר,

מחמת הסערה שהדבר וודאי יעורר בכל העולם כולו, ומצד שני, להשאיר אותו כמות שהוא, היה מעמיד בסכנה את קיום המהפכה כולו. לא ניתן היה להתעלם מהחשש שמא יצליח הנסיך להשיג תומכים ומעריצים שיהפכו את המהפכה על פיה, וידרשו להשיב את הנסיך על כסא אבותיו.

החליטו חברי הממשלה החדשה בעצה אחת למסור את הילד לידי של איכר גס ופשוט באחד הכפרים המרוחקים, שם ישהה הילד ויבלה את ימיו, לאט לאט ישכח את עברו וישתקע בהווה העולם של איכרים נחשלים ופשוטים, ילמד מהם את גינונים והליכותיהם, עד שיגדל ברבות הימים לאיכר גס שכלל לא ישא את עינו לעבר כסא המלוכה. גם ציבור התומכים של בית המלוכה לא יעלו בדעתם להמליך עליהם איכר מגושם.

עד מהרה נמצא באחד המקומות הנידחים סנדלר גס ששמח לקבל עליו את התפקיד. ויחד עם בנו משפחתו אכן עשו ככל אשר לאל ידם לפטם את הילד במאכליהם הגסים, ולהרגילו לחיים איכריים כמיטב המסורת. הם הקיפו אותו כסדר בילדי הסביבה, בני איכרים כמוהם וניסו לענין אותו בצורת החיים השפלה שהיתה נהוגה במקומיהם, ללא גינונים וללא נימוסים מיותרים, בנוסח חטוף ואכול, שחק ובלה להנאתך, ואל תחשוב רגע על מוצאך.

אך בכך לא הסתפקו, ובשלב מסוים אף לקחו את הילד והכניסוהו לתוך חדר סגור ללא נפש חיה לצדו, כאשר אפילו מאכליו מוכנסים אליו דרך חלון צר, כאשר בכל אותה עת לא היה לו קשר עם אף אחד בחוץ.

למשך ששה חודשים לא התעניין בו אף אחד, עד שיום אחד החליט אחד מאנשי השלטון לבקרו, שם נכמרו עליו רחמיו והוציאו מכלאו, רחץ אותו וסיפר אותו משערו המגודל, ואף החליט לשחררו לגמרי משביבו בכפר הנחשל בו שהה.

<<< המשך בעמוד ג

זכות הדפסת הגליון

נתנדב לע"נ

הרה"ק רבי ישעי' ב"ר משה מקערעסטיר זי"ע

זכותו הגדולה תעמוד לימין הנדבן להתבונן משי מעל במל מילי דמיטב, בני בריכי, חיי אויני, ומזוני ריחוי, וסייעתא דשמיא, ויזכה להמשיך בעבודת הקודש והרבצת התורה מתוך נחת והרחבת הדעת, אמן

תוכן הגליון

דבר המערכת	עמוד א
יאמרו המושלים	עמוד ב
והאר עינינו	עמוד ג
מכתבים למערכת	עמוד ד

יאמרו המושלים

סיפורים אישיים
על עמידה
בנסיונות מיהודים
בני זמננו

היא יושבה בחוץ עם הילדים, כשלפתע עבר שם חתן השכן, בקול בוכים הוא סיפר לה שאסון נורא קרה הלילה למשפחה. "לאף אחד אין הסבר למה שקרה, אבל עובדה היא שהכלב מת הלילה, ללא כל ידיעה מוקדמת. הוא היה בריא כשור ולא הראה כל סימני מחלה, במשך שנים עשרה שנה הוא היה חלק מהמשפחה שלנו, וכעת הוא עזב אותנו לאנחות" הבשורה נחתה עליהם כרעם ביום בהיר...

לשבתם ייאמר שהם התנהגו עם הנבילה בכל הכבוד הראוי, חלקו לה כבוד אחרון כפי ערך, קברו אותו בחלקת אדמה בבית הקברות, ואפילו עשו לכבודו טקס קבורה בהשתתפות כל המי ומי, שכלל הנחת פרחים וכו'.

באמת חשבתי, שהיה מן הראוי שאשלח להם אף אני זר פרחים להניח על קבר הכלב, שכן מיום התפגרותו הם הפסיקו להסתובב כמעט לגמרי מסביב לביתי. בטלה סיבה בטלה מכשול. ואנוכי וב"ב נשמנו לרווחה. נו, האם לא הגיע להם קצת 'לא-יחרץ געלתי'...

ראינו בבירור כיצד שמע הקב"ה לתפילתנו והצילנו מנסיונות בזכות הרה"ק רבי ישע"לע קערעסטייער זי"ע.

שרגא שטערן

גשמים בעתם

יום חמישי לשבת פרשת פנחס תשפ"ב. אני עושה את דרכי לעבר בית החולים יחד עם בני, לצורך ביקור רופאים שהוזמן מראש.

השבוע החולף היה כולו חם מאוד. בתחילה עוד קיוויתי שהיום הזה יהיה יום גשום, וכך הבעיות של שמירת העינים תפתורנה מאליהן. אך בראותי את השמש בוער כחום היום, נתתי תפילה לפני רבוה"ע שאצליח לשמור על עיני כראוי בכל הדרך, ובפרט בתוככי מנהטן. בלבי גמלה החלטה להשתמש במקומות החניה של ביה"ח עצמו, חרף התשלום הלא נמוך, כדי שלא אסתובב לחינם ברחובות מנהטן.

אני נמצא כעת סמוך ונראה למנהטן, ומה אומר, גשמי עוז ניתכים ארצה, וממטרי ברכה מגרשים מהרחובות כל המרעין בישין. מבירור שערכתי עם ב"ב נאמר לי, שבמונסי גופא נמשך מזג האוויר החם במלוא עוזו, ורק כאן נשתנו העתים. הקב"ה ניקה בשבילי את מנהטן!

חזקו ואמצו, המשיכו ופעלו גדולות ונצורות. הגיליונות הנפלאים מלאים כל טוב, אני שואב מהם כסדר מלאו חפניים חיזוק.

(-) מאנסי

האמת היא, שגם את זה עוד הייתי בולע בשקט איכשהו, אך הצרה האמיתית מתחילה בימות הקיץ. הגוים לבושים כגוים, שפלים ומזוהמים, והמראות, הן כבר דבר שאי אפשר לי לעבור עליהם לסדר היום. הילדים שלי משחקים בחצר שלפני הבית, ושהות של גוים פרוצים סמוך לבית הוא כבר מכשול של ממש. ודבר זה כבר כן טרד את מנוחתי, עד למאוד.

אי אפשר לנסוע לקבר
על הצדיק, וזו בזמן
להפקיד את העינים
לכל מרעין בישין. לכן
החלטתי לנסוע שוב
לציון הקדוש, והפעם
כפי שיהודי צריך
לנסוע, עם שמירת
העינים כמו שצריך
מבוא ועד צאתו. אולי
ירחם, והישועה שלי
תבוא דרך השתטחות
רצויה זו.

הדבר הגיע עד כדי כך שכבר התחלנו לחשוב על העתקת המגורים למקום אחר. אדהכי והכי, הוספתי לי תפילה קצרה לאומרה בכל יום בעת התפילה מעומק הלב: "רבש"ע, אמנם אתה גזרת עלי לקבוע את מגורי כאן, אבל הרי חייבים לשמור על העינים. אנא, עשה בזכות הצדיק רבי ישעי" ב"ר משה, שיתקיים בהם הפתגם שהיה שגור על פיו בימי חייו: "אדער זיך לייגן אדער זיך בייגן (- או שייכנע או שיעלם)"

לא עברו כמה ימים, ולפתע מתקשרת אלי ב"ב, ומספרת לי בשמחה, שהלילה נבח הכלב את נבחתו האחרונה...

ישועה בקרסט"ה, כיצד?

יהודי יקר שיתף את המערכת בסיפור מופלא שהתרחש עמו:

"בשנת תשע"ח הייתי זקוק לישועה גדולה בענין מסוים. החלטתי לנסוע לקערעסטייער, להשתטח על ציונו של פועל הישועות הנודע הרה"ק ר' ישע"לה קערעסטייער זי"ע, כדי להיושע בזכותו בדבר ישועה ורחמים.

"אם כל הדרכים בחזקת סכנה, הרי הדרך של נסיעה במטוס היא סכנה עצומה ונוראה. השהיה בשדה התעופה, הדרך עד לשם ומשם, וגם הנסיעה במטוס עצמו; כל אלו אינם ממש כסגולה לשמירת העינים. לדאבוני הרב לא הייתי נזהר כדבעי, ונכשלתי פה ושם במראות לא רצויות.

"אין אתי יודע עד מה, אבל איכשהו מצאתי את עצמי בפתחו של ההילולא בשנה הבאה, שנת תשע"ט - והישועה המיוחלת עדיין בוששה מלבוא. התבוננתי, והגעתי למסקנה שהאחד תלוי בשני; אי אפשר לנסוע לקברו של הצדיק, ובו בזמן להפקיד את העינים לכל מרעין בישין. לכן החלטתי לנסוע שוב לציון הקדוש, והפעם כפי שיהודי צריך לנסוע, עם שמירת העינים כמו שצריך מבוא ועד צאתו. אולי ירחם, והישועה שלי תבוא דרך השתטחות רצויה זו.

כך אכן עשיתי, שהייתי בקערעסטייער, ושמרתי על עיני במשך כל הדרך, מעת צאתי מפתח ביתי ועד לחזרתי, והפלא התרחש! זכיתי לראות ישועה מופלאה ממש מחוץ לדרך הטבע, סמוך ונראה לאותה נסיעה כשרה וקדושה!"

(-)

לא יחרץ בזכות ר' ישעיה'לה

רציתי לשתף את הציבור בסיפור פלא על אודות ישועה, שונה במקצת, שזכיתי לראות בזכות הצדיק הקדוש רבי ישע"לע קערעסטייער.

אני מתגורר בעיר מאנסיסעלא כשממש לידי גר שכן גוי. כנהוג בקרב הגוים המכובדים, נמנה על חיק משפחה זו גם כלב, האהוב מאוד על בעליו. הכלב מסור מאוד כנראה לבעליו, ואף הם מסורים אליו באותה מידה, אבל כל זה כמובן אינו נוגע לי. מה שכן קשור אלי מאוד זה העובדה, שהגוי וב"ב לוקחים את הכלב לפחות פעמיים ביום לטיול ברחוב, כשמטבע הדברים הם עוברים ליד ביתי, ולעיתים קרובות הם גם שוהים שם ממושכות.

מיטיבו ניסה לקשור עמו שיחה ולהתעניין אצלו על כל הקורות אותו בתקופה האחרונה. לפליאתו, השיב לו הילד על הכל בשקט ובשלווה, כיאה לבעל נימוסים ובעל מעמד מכובד. לא השתולל מזעם ולא הטיח מילים גסות באף אחד, הוא שמר על כבודו באופן מעורר השתאות.

כשהוא הביע לפני הילד את פליאתו על תעצמות נפשו, ועל כך שילד קטן כל כך הצליח לשמור על עצמו מלהיות מושפע מסביבה גרועה כל כך הרבה זמן, ועוד כשהוא לבד, ענה לו המלך הצעיר בפליאה אף הוא:

"אינני מבין את תמיהתך! הרי ביום מן הימים אני עתיד לשבת על כסא אבותיי כמלך, מדוע שאתייחס בכלל לכל אותם דברי הבל ושטות שהקיפו אותי עמם?! לבית המלוכה אני שייך ולשם אני נועד, ואני מכבד את מעמדי בכל הכבוד הראוי!"

דומה שאין צריך להאריך במוסר ההשכל העצום שסיפור זה מלמדנו.

ומה איתנו?...

מובא מהרה"ק הבית אהרן (בית אהרן ליקוטים, קמ"ו) שאמר בשם הרה"ק רבי שלמה קארלינער זי"ע "היצר הגדול ביותר הוא, כשיהודי שוכח שהוא בן מלך!"

לכן בכת עת ועונה, באיזה מקום שרק נימצא בו, ויהיו הנסיגות שיקיפו אותנו אשר יהיו, חייבים לשנן ולא לשכוח לרגע: אני שייך לבית המלוכה, ואכבד את מעמד בכל הכבוד הראוי! אתנהג כראוי ל"גוי קדוש" ולא אאבד את חלקי חלילה אפילו לא לרגע מלהיות נמנה על "ממלכת כהנים".

זכר האלמנט

המשך מעמוד א'

המיוחד. "לא חלמתי שהתפוצה שלכם היא כל כך נרחבת".

גם קבלנו תגובות רבות על הנושאים שעלו בתוך הראיון, ניכר שהציבור יודע להעריך את המסירות הנפש העצומה של ר' מרדכי יצחק וגם מנסה להוציא מכך לימודים למעשה. וכפי שהתבטא אחד "כל אחד צריך למצוא אצלו את 'נקודת הר' מרדכי יצחק' הפרטי שלו..."

היה מרתק לעקוב כיצד כל אחד רואה את הדברים מהזווית שלו ומוצא נקודות שונות והדרכות עקיפות נוספות. לאחד דיבר במיוחד הלימוד, שלכל אחד יש את הניסיונות שלו כפי שהועידו לו משמים והם מיוחדים רק אליו, והוא צריך לפעול כפי הדרך שהקב"ה רוצה שיהיה. אחרים הדגישו דוקא את המילים שהבאנו מפיו ר' מרדכי יצחק: "כמה פעמים לקחתי לי את דברי חז"ל על מורא בשר ודם, וחשבתי לעצמי מה אומר לציבור לאחר יציאתי מן הכלא אם אכנע ליצר ואסתכל על המסכים..." כשהדבר אף יכול לשמש לנו כמשל, מה נענה לעתיד ביום שכלו טוב כשנשיאל על מעשינו בבית האסורים של העולם הזה...

כך שמענו נקודות ודברי חיזוק נוספים שעוד חזון למעוד להעלותם על גבי הכתב בגיליון.

ובזכות שמירת העינים נזכה כולנו לצאת לחופשי משבי החושך והאפילה, להשתחרר מכבל היצר המנסה לצדנו לתוך ערוות הארץ, ולהיגאל בקרוב ממש מגלות החושך הזה על משיח צדקנו בב"א.

המעלות העליונות (ב)

הבנה והארה בתורה

וכן ענין ההבנה וההארה בתורה תלוי בזה, שאם עיניו נקיים וטהורים, יאירו עיניו שכלו להביט בתורה ויזכה לראות נפלאות בתורתו ית'. ולכן מזכירים תמיד את העינים כשמבקשים על הצלחה בתורה, כגון "והאר עינינו בתורתך, ולמאור תורתך עינינו גל, שתאיר עיני במאור תורתך, גל עיני ואביטה נפלאות בתורתך" וכו', כיון שההארה בתורה באה דרך העינים, שמתוך שעיני נשמתו בהירים, יכול להביט באור הבהיר של התורה.

וכבר התריע הגה"צ ר' אליהו לופיאן זצ"ל שהיאך לא יתבייש האדם לבקש "והאר עינינו בתורתך" בשעה שהוא עצמו טימא אותם והחשיכם מלראות אור תורה (מובא בלב אליהו ח"ג). וכע"ז כתב רבינו יונה על המשנה כל המרובה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו "ובוטל מדברי תורה" (אבות פ"א מ"ה), גורם שהיצר יגבר עליו וכו' כי מחשבת התורה לא תכון לנגד עיניו בעוד לבו פונה אל האשה ואל שיחתה, כי הם שתי מחשבות שאין הלב סובלן כאחת וכו'. וכ"כ הגר"י אייבשיץ (יערות דבש ח"א קס"ה) וז"ל: "וביחוד יש לנו להיזהר מהרהור והסתכלות, כי הוא מזיק לאדם בכל חפצי שמים, הן לימוד הן תפילה והן בכל דבר, ולכן נא הסירו רוע מעלליכם מנגד עיניכם".

שמירת העינים מחזק כח הזכרון

ולא רק שיזכה להארה בתורה, אלא גם יזכור עי"ז מה שלמד, דע"י שמירת העינים נשאר כח הזכרון חזק ובריא, בין מבחינה סגולית ובין מבחינה רפואית. דהובא מהגר"ש שקאפ זצ"ל שהסגולה לזכות לזכירת הלימוד תלויה ועומדת במדה בה הלומד שומר על קדושת עיניו, דהיינו דכתיב "ולא תתורו וגו'" וסמיך ליה "למען תזכרו". וכ"כ הבן איש חי (שנה א' פר' בא) שע"י קדושת העינים תבטל הקליפה שמשכחת התלמוד. וכתב המחזה עינים (עמ' ט') דלכן היו ר' יוסף ורב ששת גדולים מכולם בכח זכרונם כמבואר בגמ', כיון שהיו סומים בשתי עיניהם, (וע"י לקמן סוף פ"ד מדוע היו סומים). והוסיף שם המחזה עינים שדבר זה ברור ומוסכם מכל חכמי הרפואה, שהסתכלות בעבירה והרהורי עבירה מאבדים כח הזכרון מכל אדם.

מתקן ומחזיר את ראייתו הרזחנית

וגם אם כבר פגם ראייתו וקלקל אותם ורוצה לתקנם ולרפא אותם כדי לזכות לכל המעלות הנזכרים ומפסיק מכאן ולהבא מלראות ראיות אסורות, הרי זה עצמו הטהרה לעיניו ובוזה הוא מתקן אותם ומחזיר להם את כח ראייתם הרוחני. וכך כתב הראשית חכמה (קדושה פ"ח ט"ו ומ"ה) דמתיקון העינים הוא מה שאמר הפסוק "ושח עינים יושיע", דזה עצמו שהוא שח עינים הוא תיקון לעינים אחרי שכבר חטא בהם. וכמו שכתב גם בספר חרדים (מצות תשובה פ"א) "דיטיב פעלו בדבר אשר זדה, אם הסתכל בעריות יתנהג בשחות עינים תמיד". וכן ממש כתב רבינו יונה בשערי תשובה (שער א' אות ל"ה). וגם החפץ חיים זצ"ל (שם) כתב כן "דאם נתקלקלו [ראייתו או שמיעתו וכו'] יראה לשוב לפני ה' בתשובה אמיתית בהסכמה חזקה על להבא שלא לעשות כן, ויעשה גדרים עי"ז שלא יבא לכסלה עוד, ולתקן כל אחד לפי עיניו כמו שאמרו חז"ל (שמו"ר כ"ג ג) צדיקים באותו דבר שחוטאים בו מתרצים, ואז אשרי וטוב לו בזה ובבא" עכ"ל.

המשך בגיליון הבא

פנים שחורות בעיצומו של לילה...

ברצוני להוסיף על המכתב הנפלא 'אגוזים בטהרה שטיבל', שם ביארו היטב כיצד היצר הרע 'מנפח' את עצמו, וגורם לאדם לחשוב שמי יודע עד כמה הנסיון קשה. וכלשון חז"ל שהיצר הרע שהוא מצד אחד חוט השערה, נדמה כהר גבוה.

אני רוצה להוסיף עוד נקודה חשובה שנוגע בעיקר לאחר שהאדם כבר נפל רח"ל. כולנו הרי בני אדם 'בשר ודם' ולפעמים נופלים ונכשלים בהסתכלויות אסורות, ומיד יש לבעל דבר 'סחורה טריה' שהוא מנסה למכור בכסף מזומן, בהראותו לאדם שכל הנסיונות להתגבר הם לא בשבילו, שהוא הרי ממילא הפסיד במערכה, וזה מלחמה קשה מידי בשבילו שאין לו סיכוי לעמוד בה.

אפילו אם זה היה אמת, יודעים אנו מה שחוזרים וזועקים כל הספרים הקדושים שליהודי אסור להתייאש בכל מצב שהוא, ואדרבה כמה שהוא יותר רחוק כך הנחת רוח שיש לקב"ה ממנו זה יותר גדול ובכל מצב ניתן להתגבר. אבל ברוב הפעמים זה בכלל לא נכון, רק דמיון גמור כמו שהזכירו, חלומות ריקים. היצר מוצא דבר צדדי להיתלות בו, וכל מה שהוא מנסה לשכנע מכאן והלאה שממילא כבר אי אפשר להתגבר בכלל, זה פשוט 'בלוף'!

הרה"ק מצאנו זי"ע בעל ה'דברי חיים', נהג להסתגר בחדרו מידי צחות לילה, שם הוא קונן על חורבן בית מקדשינו בבכיות עצומות עם השתוקקות וגעגועים נשגבים לשכינה הקדושה. זה היה כל כך חזק עד כדי כך שאנשי ביתו ממש פחדו שהוא יפטר מרוב דבקות, ולכן העמידו את בנו הרה"ק מגארליץ זי"ע שיכנס לחדר וישוחח איתו בעניינים אחרים, ועל ידי זה ימנע את אביו מלהגיע להתפשטות הגשמיות.

באחד מהלילות, לפני שנכנס הדברי חיים לחדר, הוא קרא לרה"ק מגארליץ וציווה עליו שהלילה לא יפריע אותו מדבקותו. היה זה לאחר יום שלם שראו על הדברי חיים התלהבות ודבקות באופן מיוחד ונורא.

הרה"ק מגארליץ עמד מחוץ לחדרו של אביו, והתחיל לשמוע כיצד אביו מתלהב בגעגועים נפלאים, ושוב התחיל לקנן בקרבו החשש שעוד מעט והדברי חיים כמעט ולא יפטר מרוב דבקות וגעגועים ח"ו. להיכנס פנימה הוא לא העיז, לאחר שאביו הדברי חיים ציווה אותו מפורשות שלא יהין להיכנס לחדר, ואנה הוא בא?

באמצע המחשבות מה ניתן לעשות כאן, נפלה במוחו רעיון. הוא רץ במהירות לבית המדרש, ושם הוא ניגש אל יד התנור, שם ישן משמשו של בעל ה'דברי חיים', יהודי תמים וירא שמים. הרה"ק מגארליץ נטל מספר פחמים מהתנור הגדול שניצב סמוך אליו והחל למרוח זאת על פניו של המשמש, תוך כדי שינתו. לאחר מכן האו העיר את המשמש ואמר לו שהרבי קורא לו בדחיות.

המשמש התעורר בבהלה. מה יכול לקרות שהרבי יקרא לו בדחיות באמצע הלילה? הוא נטל את ידיו ותיכף רץ אל ביתו של הצאנזער רב.

הוא מגיע לבית כולו מתנשם ומתנשף, ומנסה לפתוח את דלת חדרו של הדברי חיים, אבל הדלת נעולה. הוא מתחיל לדפוק, אבל אף אחד לא פותח. הוא דופק יותר חזק ויותר בקול - הרבי הרי קרא לו בדחיות!

הדברי חיים לא ידע מי דופק, אבל בשמעו כיצד הלה לא מוותר הוא ניגש לפתחו; מי יודע, אולי מדובר בפיקוח נפש...

הוא פותח את הדלת, ולמולו ניצב המשמש עם פנים שחורות כפחם. "אוי, כל כך שחור! אוי, כל כך שחור!" הכריז הדברי חיים.

המשמש הרי לא ידע שפניו מושחרות, ובשמעו כיצד מכריז הרבי שפניו מושחרות, הוא הבין שוודאי מתכוון הרבי לעונותיו, שהוא מושחר לחלוטין עם

פניה לכלל קוראי הגליון החשובים:

אנו רוצים מאוד להדפיס גליון מידי שבועיים. כל גליון בלשה"ק היוצא לאור מודפס במעל עשרים אלף עותקים המופצים בכל רחבות ארץ הקודש, מדן ועד באר שבע. כל זה עולה לסכום עצום הכולל בתוכו את התשלום לכותבים ושאר העוסקים במלאכת הכתיבה, עלויות ההדפסה וההפצה וכן הלאה. המחיר של הדפסת כל גליון הוא למעלה מ-12000 ש"ח.

אנו תלויים מאוד בעזרת הציבור, ורק על ידי השתתפותכם נוכל להמשיך הלאה. אנו פונים לכל מי שביכולתו, קנו לכם שותפות קבוע בסכום של 100 ש"ח מידי חודש, או לכה"פ 50 ש"ח מידי חודש.

בזה אתם נוטלים חלק ומסייעים לזכות את ישראל בשמירת עניינם, ומזכים עשרות אלפי יהודים בזיכר הרבים עצום שאין לשער!

**חייגו כעת
077.401.6591 שלווחה 2**

וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו!

מעשים רעים...

"רבי!" הוא התחיל למרר בבכי. "מה עושים?"

הדברי חיים התחייך. "מה זאת אומרת מה עושים? ניגשים לברז, ושוטפים את הפנים!"

"איזה ברז?" לא הבין המשמש את כוונת רבו.

בין כך ובין כך, נמשך הדברי חיים בשיחתו עם המשמש, וזה גרם להפסיקו מדביקותו כרצון הרה"ק מגארליץ.

ההנוגע לענייננו, שכשמרגישים כזה פחד, מי יודע עד כמה אנו שחורים ומושחרים...! צריך לזכור שלפעמים לא התחיל כלל כל הסיפור הזה והכל פרי הדמיון בלבד!

(-)

על הטוב יזכר

זכות עמוד בגליון

לזכות ולטובת נשמת הרה"ק רבי לוי יצחק בן שרה סאשע זי"ע מאבאדיטשטוב

זכות 2000 גליונות

לזכות הנדבן ומשפחתו להצלחה בכל עניינים

זכות 1000 גליונות

לזכות הנדבן ומשפחתו - להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולרפואת היילד יוסף בן רביזא ששנה שיחזור לראות בשתי עיניו, לזכות שמואל מאיר בן ציפורה מלכה וז' אסתר בת הענטשא דבורה להצלחה ברו"ח וזי"ע, לזכות הנדבן ומשפחתו להצלחה בכל עניינים

שותפי טהור עיניים

מוה"ר יונתן יחזקאל לב הי"ד, מוה"ר נתן כ"ץ הי"ד, מוה"ר נחמן בורשטיין הי"ד, מוה"ר שלמה שי"ר הי"ד, מוה"ר אפרים מקובצקי הי"ד, מוה"ר יוסף קלפנהולץ פרקוף הי"ד, מוה"ר יוסף קלפנהולץ פרקוף הי"ד, מוה"ר ישראל מאיר גומבו שטייטל-לרפואת ביאת בת אסתר ושתינה בנינים ח"ח ויח"א ד-לחנות אמת מכה מי"א בת בי"א שנתנה בנינים ח"ח ויח"א, לרפואת היילד שמעון בן מרים לרפואת שלמה בנות, לזכות הנדבן ומשפחתו להצלחה בכל עניינים

24 שעה

תרומות

077.401.6591

חלק בהפצת הגליון:	זכות עמוד בגליון:
זכות 5,000 גליונות ₪1200	זכות עמוד בגליון: ₪1500
זכות 4,000 גליונות ₪1000	שותפי טהור עיניים:
זכות 3,000 גליונות ₪750	₪180 לזחודש (מכס כ"ה)
זכות 2,000 גליונות ₪500	₪100 לזחודש
זכות 1,000 גליונות ₪250	₪50 לזחודש

ללא עזרתך לא נוכל להתקיים

זכות הפצת הגליון (הפצת הגליון בכל רחבי הארץ) ₪5,000	זכות הדפסת הגליון (הוצאת הדפסת) ₪5,000	זכות הוצאת הגליון ₪16,000
--	---	-------------------------------------

עיתון

077.401.6591

- לשמיעת הדעות
- לנדבות
- להשאת הדעות
- לפרנס סיופור

עבודת ישראל 26 ירושלים 9515528

המערב באמריקא
7 Beor Shera #301
Manassas NY 10950
845.999.4114

לקבל הגליונות בלשה"ק/איידיש יבולין להשאיר הדעה על מטפר המערבט שלווחה 3

"קחו חלק בהוצאת הפצת הגליונות באמצעות חתימת ה"ק בנתיים אשוראי: בסלפון המערבט, שלווחה 2.6 אחרי בחירת השפה. בכן תוכלו לקנות שותפות-נצח בנב עבודת הקודש של ש"ה עיניים"